

GEBRUIK TE KWADER TROUW VAN DOMEINNAAM

Nadat de kortstondige commerciële samenwerking tussen twee ondernemers spaak loopt, ontstaat een situatie waarin de opgerichte vennootschap en bijbehorende handelsnaam (doehetzelf-zwemvijvers) in handen zijn van de ene ondernemer, terwijl de andere ondernemer als natuurlijke persoon geregistreerd staat als de houder van een .be-domeinnaam die overeenstemt met die handelsnaam (doehetzelf-zwemvijvers.be). Wanneer die laatste die domeinnaam blijft gebruiken en de overdracht weigert, vordert de eerste dat de domeinnaamregistratie wordt overgedragen aan zijn vennootschap.

Het Wetboek van Economisch Recht bevat specifieke bepalingen over de malafide registratie van domeinnamen (art. XII.22 en XII.23), aangevuld met een procesrechtelijk kader voor stakingsvorderingen wanneer een .be-domeinnaam betrokken is (art. XVII.22 e.v. WER). Die regelgeving was oorspronkelijk opgenomen in de Domeinnaamwet van 2003 en is grotendeels gebaseerd op reglementen voor alternatieve geschillenbeslechting die voordien al bestonden op internationaal en Belgisch niveau (resp. *Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy* en de algemene voorwaarden van DNS Belgium).

De bepalingen over domeinnaamregistraties zijn destijds ingevoerd om op te treden tegen registraties te kwader trouw. Voor domeinnamen geldt in beginsel immers *'first come, first served'*, zodat het vaak voorkomt dat personen bewust termen registreren die identiek zijn aan andermans persoonsnaam, woordmerk, handelsnaam, vennootschapsnaam enz., of die daarmee minstens overeenstemmen. Vervolgens wordt zo'n domeinnaam dan bijvoorbeeld te koop aangeboden tegen monsterprijzen of gebruikt om cliënteel te verwarren of weg te leiden. Kan een belanghebbende aantonen dat men zo'n identieke of

overeenstemmende domeinnaam zonder enig recht of legitiem belang registreerde met als doel te schaden of ongerechtvaardigd voordeel te halen, dan laten de Belgische regels de stakingsrechter onder meer toe om de doorhaling of overdracht van de registratie te bevelen (art. XVII.22 §3 WER).

Bij de wetgeving over domeinnamen hoort een belangrijke *caveat* wat betreft het toepassingsgebied. Belanghebbenden kunnen zich namelijk enkel beroepen op de bijzondere regels uit het WER voor zover de registratie zelf te kwader trouw gebeurde. Die regels zijn daarentegen niet van toepassing op de (jaarlijkse) vernieuwing, de instandhouding of het gebruik van een domeinnaam (T. HEREMANS, *IRDI* 2003, (105) 110; H. VAN HEES, "Comm. bij art. 4 Domeinnaamwet", *Comm.Hand.* 2006, §4). Het hof van beroep te Antwerpen bevestigt dit in het weergegeven arrest (§26): de omstandigheid dat een ex-medevennoot een geregistreerde domeinnaam na een bonafide registratie gaat gebruiken op een manier die schadelijk of te kwader trouw zou zijn, brengt de registratie nog niet onder het toepassingsgebied van artikel XII.22 WER.

De onmogelijkheid om het wettelijk kader voor malafide domeinnaamregistraties toe te passen, neemt niet weg dat het gebruik van een domeinnaam in omstandigheden inbreuk kan maken op andere normen: het kan bijvoorbeeld een merkinbreuk of een contractuele of buitencontractuele fout uitmaken. Bovendien kan de rechter de verplichting tot schadeherstel in zo'n geval bijvoorbeeld vormgeven door de overdracht van de domeinnaam te bevelen. Dit laatste deed de eerste rechter in het bovenstaande geding. Het hof van beroep hervormt de uitspraak *a quo* door de domeinnaamoverdracht alsnog af te wijzen. Interessant is dat het hof daarbij hamert op de hoedanigheid van de registratiehouder als 'eigenaar' van de registratie van de domeinnaam (§26). Die hoedanigheid

neemt luidens het arrest (§60) echter niet weg dat het gebruik van de geregistreerde domeinnaam in de gegeven omstandigheden toch een inbreuk uitmaakt op een gedragsnorm, met name op het verbod op daden die strijden met de eerlijke marktpraktijken waardoor een onderneming de beroepsbelangen van één of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden (art. VI.104 WER).

Het hof is wat karig met de motivering rond die oneerlijke marktpraktijk. Het arrest valt in dit verband vooreerst zo te lezen dat er als zodanig geen inbreuk voorligt op enig intellectueel recht: doehetzelf-zwemvijvers is immers uitermate beschrijvend als handelsnaam. Toch strijdt het gebruik van die term met de eerlijke marktpraktijken, aldus het hof, omdat het een ex-medevennoot is die zich ervan bedient. Kortom, de redenering lijkt te zijn dat de domeinnaamhouder door zijn concrete gebruik alsnog bewust verwarring sticht, en dat het daardoor de beroepsbelangen van de tegenpartij potentieel of daadwerkelijk schaadt. Het hof beveelt tegen die achtergrond een tijdsgebonden staking van het gebruik van de domeinnaam.

Simon Geiregat

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN

9 NOVEMBER 2021

Voorzitter: B. Van den Bergh
Advocaten: Jean De Chaffoy, Jo Swerts, Monique Van Baelen en Roel Hofkens

Bijzonder legaat – nalatenschaps-schuldeiser – begiftigde

Een bijzonder legataris van een geldsom heeft een dubbele hoedanigheid. Enerzijds is hij een nalatenschaps-